

Hva skal trygghet koste?

På Steinkjer kommunes nettsider opplyses det at trygghetsalarm er en betalingstjeneste. I 2026 koster den 245 kroner per måned for personer med en årlig inntekt under 2 G (2G = 273 098 kroner), og 485 kroner per måned for personer med inntekt over dette.

Samtidig har flere statsforvaltere rundt om i landet satt spørsmålstegn ved kommunenes praksis med å kreve egenbetaling for trygghetsalarm. Dersom trygghetsalarmen i realiteten erstatter tjenester det ikke kan kreves egenandel for, skal det heller ikke kreves betaling for alarmen. Dette kan blant annet gjelde tjenester som avlastning, helsetjenester i hjemmet, nødvendig tilsyn og trygghet, samt hjelp til personlig stell og egenomsorg.

På Steinkjer kommunes nettsider beskrives målgruppen for trygghetsalarm slik:

- Du har en helsesvikt eller funksjonsnedsettelse som gir behov for hjelp utover faste avtaler med hjemmesykepleien.
- Du bor hjemme alene eller tilbringer mye tid alene hjemme.
- Du er klar og orientert, men har en funksjonsnedsettelse som gjør det vanskelig å bruke telefon.

Dette reiser noen spørsmål.

Når kommunen på sine nettsider omtaler trygghetsalarm som en betalingstjeneste, uten å opplyse om at det finnes tilfeller hvor det ikke skal kreves betaling, hvordan vurderer kommunen da grensen mellom de som skal betale og de som skal få trygghetsalarm som en del av et nødvendig helse- og omsorgstilbud?

Vurderer Steinkjer kommune det slik at alle som tildeles trygghetsalarm etter kriteriene kommunen selv oppgir, faller utenfor gruppen som har krav på å få alarmen uten egenbetaling?

Hvis svaret er ja: Hva er kommunens rettslige grunnlag for denne vurderingen?

Og hvis svaret er nei: Hvorfor opplyser ikke kommunen tydelig på sine nettsider at det finnes tilfeller der trygghetsalarm skal gis uten egenbetaling?

En kommunal betalingsordning på 245 eller 485 kroner i måneden kan kanskje virke som et beskjedent beløp. For en person som er avhengig av trygghetsalarmen for å kunne bo trygt hjemme, handler dette imidlertid om mer enn en vanlig betalingstjeneste.

Spørsmålet er derfor enkelt: Hva skal trygghet koste – og hvem er det egentlig som skal betale?